

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

3. De beneficio Creationis

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

in magna animi puritate absque gra-
uiori delicto Deo seruire: assidue co-
nari proficere in omni perfectione;
frequentare cum fructu & gustu spi-
rituali Sacramenta confessionis & cō-
munionis, peculiari deuotione ferri
in B. Virginem, venerabile Sacramen-
tum, Christum Crucifixum, multa bo-
na facere & mala pari, & in hoc perse-
uerare. His expensi zelus excitandus
gratum re Deo exhibendi, sollicitè
gratiæ cooperandi, in his prædictis in-
dies proficiendi.

De Beneficio Creationis.

III.

I. **D**Eus trinus & vnus sibi suffici-
entissimus, nullius creature ad-
miniculo indigens, ex nulla necessita-
te, sed ex mera liberalitate & bonitate
sua, ab æterno decreuit hominem ad
imaginem & similitudinem suam crea-
re in tempore, in hunc finem, vt Con-
ditorem suum agnosceret, amaret,
glorificaret, in præfenti sæculo, æter-
numque beatè videret, amaret, &
possideret in futuro: mundumque v-
niuersum cū omni ornatu suo in gra-
tiam eiusdem condere, cuius admini-
culo finem suum commodius conse-
queretur. Neque solum protoplastas
Y paren-

parentes, mundumque, ut in principio fide factum constat, sed omnes insuper & singulos homines, quotquot fuerunt, sunt, eruntque à primo homine usque ad nouissimum in fine mundi futurum: similiter omnes & singulas creaturas, quæ unquam fuerunt, sunt, aut future sunt, successiuè in eundem finem: & consequenter te talem, quoad dona naturæ & gratiæ, tali tempore, inter tales homines, & tot talesque creaturas in ministerium, solatium, commodumque tuum condere ab æterno decreuit.

Quàm admiranda illa Creatoris tui erga omnes, & peculiariter erga te, quem tam ingratum & repidum præsciebat, benignitas, & quidè gratuita & æterna! Quàm inæstimabilis dignatio diuinæ Maiestatis, te ab æterno tam benignè respicientis? an non meritò exclames

Psal. 8.

Domine quid est homo, quod memores eius, aut filius hominis, qui reputas eum! His consideratis eliciendus affectus gratitudinis, amoris, zeli gloriæ conditoris.

II. Deus uti ab æterno decreuit; ita in tempore condidit cælum & terram, seu mundum æthereum & elementale cum omnibus, quæ in eis sunt, in seruitium hominum, ut ijs tanquam me-

dij,

dijs, & adminiculis finem suum vltimum consequantur, vt patet factō discursu à summis, seu ab Angelis (*qui mnes sunt administratorij spiritus in ministerium missi propter eos, quē hereditatem capiunt salutē*) cœlis, astris, elementis, vlque ad imas omnis generis creaturas ex elementis compositas, quæ omnes subseruiunt homini ad Conditorem agnoscendum, reuerendum, amandum, omni obsequiorum genere demerendum.

Quanta illa liberalitas Creatoris erga hominem? quanta ingratitude hominis his omnib. abutentis erga Creatorem? His expensis affectus iidem, quoad tempus præteritum renouandi, seu dolor de seordia in his affectibus exercendis excitandus.

III. Idem Deus, te, talem, quoad corpus, animam, omnia, sanum mente & corpore, bonæ complexionis, docilis ingenij, tali tempore, tali loco, talibus parentibus nasci voluit, tot tantisque naturæ & gratiæ præsidijs præ tā multis alijs dignioribus ex gratuita liberalitate sua dotauit, quibus ad perfectē diuinæ Maiestati in tali statu seruendum commodius aprareris, & efficacius promoueris.

Luc. 12.

Quàm peculiaris & profusa illa Dei tui erga te immeritum liberalitas! quàm rara & inæstimabilis gratia! Caue ne sis ingratus. *Omni, cui multum datum est, multum requiritur ab eo.* Affectus ejusdem gratitudinis, amoris, zeli gloriæ Dei, renouandi, cum propositis practicis eos deinceps opere ipso exprimendi.

IV.

De Beneficio Conseruationis.

I. DEUS, qui te ex gratuita bonitate sua talem, quoad corpus & animam, condidit, ac talibus donis naturæ & gratiæ ornauit, ex eadem te, cum omnibus donis collatis hucusq; conseruauit, atque etiamnum conseruat, & quasi singulis momentis de nouo creat; sic enim hæc omnia à Deo dependent, vt nisi illa singulis momentis cōseruaret, in nihilum suum rediret, sicut lumen per aërem diffusum sublato corpore luminoso euanescat, necesse est.

Quot ergo sunt temporis momenta, tot noua à Deo accipit beneficia; & quidē tam multa ac varia, quàm multa & varia corporis & animæ dona tibi sunt collata. Quàm meritò ergò sequen-